

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 201.

Tiende Session.

49de Møde.

Tirsdagen den 7de Decbr. Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat.): Den samme ærede Rigsdagsmand talte om, at man ikke skulde acceptere fremmede Lovgivning; ogsaa derom har jeg forudtalt mig; jeg har udtrykkelig sagt, at vi ikke have accepteret, ja, at vi endog meget langtfra ere gaaede saavidt som de fleste fremmede Lovgivelser, der beskæftige sig med denne Materie, — men jeg skal ikke opholde det ærede Thing meget længere. De Medlemmer, der have talt mod Forslaget, have fremhævet forskjellige Betæneligheder. Jeg har selv saavel ved første Behandling af denne Sag som ogsaa i aften tydeligt udtalet mig i den Retning, at jeg ikke var blind for disse Betæneligheder. Jeg har udtalet, hvad der forekommer mig at tale for Forslaget. Hvad der taler for Forslaget, er netop det, at Tiden, som jeg troer, vil føre det med sig, at den nye Retsinstitution, hvormed der her er Spørgsmaal, vil komme paa Dagsordenen; der vil blive Spørgsmaal om noget Saadant. Nu troer jeg, at det netop i en Lov som denne, der ifølge hele sit Væsen har en foreløbig Charakter, er hensigtsmæssigt at gjøre en saadan Bestemmelse som denne, der neppe vil afstedkomme nogen praktisk Skade, men som vil give Leilighed til at indsamle Erfaring, som vil komme til Nytte, naar det hele almindelige Spørgsmaal endelig skal afgjøres. Hvad der fremdeles for mig og for flere Medlemmer af Udvalgets Fleertal har

været en Opfordring til at stille dette Forslag, er det, at vi allerede nu have villet antyde, hvilken Retning en saadan ny Foranstaltning burde gaae, at den ikke burde gaae i den Retning, som flere fremmede Lovgivelser ere gaaede, nemlig i Retningen af at give vedkommende Fallent et Udfald i hans Gæld eller gjøre det muligt for ham at tvinge nogle af Creditørene til at estergive Noget af deres Fordringer. Vi have antydet, at den ikke bør gaae i denne Retning, men i den, først og fremmest at gjøre det muligt for vedkommende Debitor at faae en Kjendelse, som stempler ham som angerløs Fallent, og dernæst for det Andet, at de reelle Begunstigelses, hvormed der kan blive Spørgsmaal, kun skulle bestaae i fritagelse for personlig Arrest og Sagsfølgning for Retsgjælden i et indskrænket Tidsrum.

Thune: Jeg skal, da Discusstionen allerede er trukket saa langt ud, kun tillade mig et Par Bemærkninger, i Anledning af, at det, som blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds (Schytte), til Fordeel for Forslaget ikke er befundet tilfredsstillende af den ærede Rigsdagsmand for Sorø (Alberti). Jeg troer, at, skøndt enhver Fallent kan blive tilstedet at udtage Klædningsstykker og Levnetsmidler af Boet, vil dog den redelige Fallent derfor ikke besvige Boet; det maa derfor alene være den uredelige Fallent, som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har havt for Die. Den redelige Fallent opfylder sin Forpligtelse; kommer han til Opreisning enten ved Embede, Egtteskab, Arv, Lotteri eller paa anden Maade, da betaler han sin Gæld. Det er ingen Fiction,